

Věc C-333/21

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

27. května 2021

Předkládající soud:

Juzgado de lo Mercantil n.º 17 de Madrid (Španělsko)

Datum předkládacího usnesení:

11. května 2021

Žalobkyně:

European Superleague Company, S. L.

Žalované:

Unie evropských fotbalových asociací (UEFA)

Fédération internationale de football association (FIFA)

Předmět původního řízení

Soudní žaloba, jejímž prostřednictvím se žalobkyně domáhá, aby bylo určeno, že žalované brání organizaci Evropské Superligy tím, že provádějí kartelové praktiky a zneužívají svého dominantního postavení na trhu organizování mezinárodních soutěží fotbalových klubů v Evropě a na trhu komercializace práv spojených s těmito soutěžemi. Žalobkyně zároveň navrhuje přijetí předběžných opatření směřujících k umožnění vzniku organizace a rozvoje Evropské Superligy.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložena podle článku 267 SFEU, již se žádá výklad článků 101 SFEU, 102 SFEU, 45 SFEU, 56 SFEU, 49 SFEU a 63 SFEU.

Předběžné otázky

1 Musí být článek 102 SFEU vykládán v tom smyslu, že zakazuje zneužití dominantního postavení spočívající v tom, že FIFA a UEFA stanovily ve svých stanovách (zejména v člancích 22 a 71 až 73 stanov FIFA, člancích 49 a 51 stanov UEFA, stejně jako v jakémkoli článku podobného obsahu ve stanovách členských asociací a národních lig), že se vyžaduje předchozí povolení těchto subjektů, které si přisvojily výlučnou pravomoc k organizování nebo povolování mezinárodních soutěží klubů v Evropě, k tomu, aby třetí subjekt vytvořil novou celoevropskou soutěž klubů, jako je Superliga, zejména když neexistuje postup stanovený na základě objektivních, transparentních a nediskriminačních kritérií s ohledem na možný konflikt zájmů na straně FIFA a UEFA?

2 Musí být článek 101 SFEU vykládán v tom smyslu, že zakazuje, aby FIFA a UEFA ve svých stanovách vyžadovaly (zejména člancích 22 a 71 a 73 stanov FIFA, člancích 49 a 51 stanov UEFA, stejně jako v jakémkoli článku podobného obsahu ve stanovách členských asociací a národních lig) předchozí povolení těchto subjektů, které si přisvojily výlučnou pravomoc k organizování nebo povolování mezinárodních soutěží v Evropě, k tomu, aby třetí subjekt mohl vytvořit celoevropskou soutěž klubů, jako je Superliga, zejména když neexistuje postup stanovený na základě objektivních a nediskriminačních kritérií s ohledem na možný konflikt zájmů, který by mohl vzniknout na straně FIFA a UEFA?

3 Musí být články 101 a/nebo 102 SFEU vykládány v tom smyslu, že tato ustanovení zakazují jednání ze strany FIFA, UEFA, jejich členských federací a/nebo národních lig, spočívající v hrozbách přijetí sankcí proti klubům, které by se účastnily Superligy, a/nebo jejich hráčům, z důvodu odstrašujícího účinku, který mohou vyvolat? V případě přijetí sankcí v podobě vyloučení ze soutěží nebo v podobě zákazu účasti na reprezentačních zápasech, představovaly by tyto sankce, aniž by byly založeny na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích, porušení článků 101 a/nebo 102 SFEU?

4 Musí být články 101 a/nebo 102 SFEU vykládány v tom smyslu, že jsou s nimi neslučitelná ustanovení článků 67 a 68 stanov FIFA v rozsahu, v němž označují UEFA a její národní členské federace jako „původní držitele všech práv odvozených od soutěží [...], které spadají do jejich příslušné pravomoci“, a zbavují tak zúčastněné kluby a jakéhokoli organizátora alternativní soutěže původního vlastnictví těchto práv, čímž si přisvojují výlučnou pravomoc za jejich komercializaci?

5 Pokud FIFA a UEFA jako organizace, které požívají výlučné pravomoci k organizování a povolování mezinárodních soutěží fotbalových klubů v Evropě, zakáží nebo brání na základě výše uvedených ustanovení svých stanov rozvoji Superligy, musí být článek 101 SFEU vykládán v tom smyslu, že se na taková omezení hospodářské soutěže může vztahovat výjimka stanovená v tomto ustanovení, s ohledem na skutečnost, že je podstatně omezena výroba, je zakázáno, aby se na trhu objevily alternativní produkty k těm, které na trhu

nabízejí FIFA/UEFA, a jsou omezeny inovace tím, že je bráněno jiným formám a podobám, čímž je vyloučena potenciální konkurence na trhu a omezena volba spotřebitele? Existuje pro takové omezení objektivní odůvodnění, které by umožňovalo dospět k závěru, že nejde o zneužití dominantního postavení ve smyslu článku 102 SFEU?

6 Musí být články 45, 49, 56 a/nebo 63 SFEU vykládány v tom smyslu, že taková ustanovení, jako jsou ta, která jsou obsažena ve stanovách FIFA a UEFA (zejména člancích 22 a 71 až 73 stanov FIFA, člancích 49 a 51 stanov UEFA, stejně jako v jakémkoli článku podobného obsahu ve stanovách členských asociací a národních lig), představují omezení, které je v rozporu s některou ze základních svobod uznaných v uvedených člancích, když požadují předchozí povolení od těchto organizací k vytvoření celoevropské klubové soutěže, jako je Superliga, hospodářským subjektem členského státu?

Uváděná ustanovení unijního práva

Články SFEU týkající se zákazu kartelových dohod (101 SFEU) a zneužití dominantního postavení (102 SFEU) a obecných právních zásad vytvořených judikaturou a konkrétně následujícími rozsudky:

- rozsudek ze dne 6. prosince 2012, AstraZeneca v. Komise (C-457/10 P, EU:C:2012:770), bod 175: „dominantní postavení“ podle článku 82 ES (současný článek 102 SFEU) se týká situace, v níž má podnik hospodářskou sílu, která mu umožňuje bránit zachování účinné hospodářské soutěže na relevantním trhu tím, že mu poskytuje možnost jednat do značné míry nezávisle na jeho soutěžitelích, zákaznících a nakonec i spotřebitelích;
- rozsudek ze dne 30. září 2003, Michelin v. Komise (T-203/01, EU:T:2003:250), bod 54: pojem zneužití dominantního postavení je pojmem objektivním, který se vztahuje na chování podniku v dominantním postavení, jež může ovlivnit strukturu trhu, na němž je – právě v důsledku přítomnosti tohoto podniku – úroveň hospodářské soutěže již oslabena, a jehož účinkem je za použití prostředků odlišných od těch, jež jsou používány při běžné soutěži výrobků nebo služeb na základě plnění hospodářských subjektů, bránit zachování úrovně hospodářské soutěže, která ještě na trhu existuje, anebo rozvoji této hospodářské soutěže;
- rozsudek Tribunálu ze dne 26. ledna 2005, Piau v. Komise (T-193/02, EU:T:2005:22), bod 109: článek 102 SFEU se týká chování jednoho nebo více hospodářských subjektů zneužívajících postavení hospodářské síly a vytvářejících tak překážku zachování účinné hospodářské soutěže na dotčeném trhu tím, že tomuto subjektu dávají možnost chovat se v nezanedbatelném rozsahu nezávisle na svých soutěžitelích, zákaznících a konečně i spotřebitelích;

- rozsudek ze dne 13. února 1979, Hoffmann-La Roche v. Komise (85/76, EU:C:1979:36), bod 91: pojem zneužívání dominantního postavení je pojmem objektivním, který se vztahuje na jednání podniku v dominantním postavení, jež mají na trhu, na němž je stupeň hospodářské soutěže již oslabený právě v důsledku přítomnosti takového podniku, za následek bránění, za použití prostředků odlišných od těch, které jsou používány při běžné soutěži výrobků nebo služeb na základě plnění hospodářských subjektů, zachování stupně hospodářské soutěže, který ještě na trhu existuje, nebo rozvoji této hospodářské soutěže.

Ustanovení SFEU týkající se volného pohybu pracovníků (článek 45 SFEU), volného pohybu služeb (článek 56 SFEU), svobody usazování (článek 49 SFEU) a volného pohybu kapitálu a plateb (článek 63 SFEU), jakož i rozsudek Soudního dvora ze dne 13. června 2019, TopFit a Biffi (C-22/18, EU:C:2019:497), v němž se v jeho bodě 49 pro oblast sportu uvádí, jak Soudní dvůr opakovaně při různých příležitostech konstatoval, že ustanovení unijního práva o volném pohybu osob a služeb nebrání předpisům či praxi odůvodněným zvláštní povahou a rámcem určitých sportovních událostí, jako jsou zápasy mezi národními týmy různých zemí. Toto omezení působnosti dotyčných ustanovení však nesmí zajít nad vlastní účel omezení a nelze se ho dovolávat pro vyloučení všech sportovních aktivit z působnosti Smlouvy.

Uváděná ustanovení vnitrostátního práva

Ustanovení španělského práva nejsou uváděna.

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

Struktura, cíle a pravomoci FIFA a UEFA

- 1 FIFA je subjekt soukromého práva, v jehož stanovách se uvádí mimo jiné následující cíle: „organizování vlastní mezinárodní soutěže“ a „kontrola všech forem fotbalu přijímáním vhodných opatření, tak aby nedocházelo k porušování stanov, pravidel a rozhodnutí FIFA, jakož i pravidel hry“. Národní federace a regionální fotbalové konfederace, mezi nimi UEFA v evropském regionu, jsou přidruženy k FIFA. Profesionální kluby jsou nepřímými členy FIFA. Článek 20 stanov FIFA výslovně stanoví, že „kluby, ligy a další subjekty přidružené k členské federaci jsou jí podřízeny a mohou existovat pouze se souhlasem této federace“. Článek 73 stanov FIFA zakazuje federacím, ligám a přidruženým členským klubům spojit se v jinou členskou federaci nebo se účastnit soutěží na území této federace, s výjimkou mimořádných okolností a výslovného souhlasu FIFA a konfederací nebo příslušných regionálních konfederací.
- 2 UEFA je soukromý subjekt, který má následující cíle: a) řešit všechny záležitosti spojené s fotbalem na evropské úrovni, b) vykonávat dohled a kontrolovat rozvoj fotbalu v Evropě ve všech jeho podobách a c) organizovat a rozvíjet soutěže a

mezinárodní fotbalové turnaje ve všech formách na evropské úrovni. Federace, národní ligy a kluby jsou také nepřímými členy UEFA a jsou vázány svými stanovami a pravidly.

- 3 FIFA a regionální konfederace mají monopol k **povolování a organizaci mezinárodních soutěží** v profesionálním fotbalu. Článek 22 stanov FIFA přiznává UEFA a ostatním regionálním konfederacím právo organizovat své vlastní mezinárodní soutěže a ukládá jim povinnost zajistit, aby mezinárodní ligy nebo jiné klubům podobné organizace nebyly zakládány bez souhlasu nebo schválení FIFA. Článek 70 stanov FIFA přiznává Radě tuto výlučnou pravomoc k vypracování rozpisu mezinárodních zápasů, který má pro konfederace, národní členské federace a ligy závazný charakter. Článek 71 stanov FIFA přiznává FIFA, konfederacím a národním členským federacím výlučnou pravomoc udělit předchozí povolení k organizaci mezinárodních soutěží a výslovně zakazuje možnost organizovat zápasy a soutěže, které nejsou předem schváleny ze strany FIFA, národních členských federací nebo konfederací. Tato ustanovení jsou dále znovu uvedena v článcích 49 až 51 stanov UEFA tak, že svěřují UEFA monopol ohledně organizace mezinárodních soutěží v Evropě a oprávnění zakázat mezinárodní soutěže v Evropě, které nebyly předem schváleny ze strany UEFA. Článek 6 pravidel FIFA pro mezinárodní zápasy stanoví výlučnou pravomoc FIFA a jejích konfederací a přidružených členů k povolování konat mezinárodní zápasy. Článek 72 stanov FIFA zakazuje hráčům a oddílům začleněným do členských federací vést spory ohledně zápasů nebo udržovat sportovní vztahy s hráči a oddíly, které nejsou přidruženy k členům FIFA, přičemž výlučnou pravomoc udělovat výjimky z tohoto zákazu má FIFA.
- 4 Podle článku 67 stanov FIFA mají FIFA, regionální konfederace a členské federace **výlučnou držbu všech práv** (vlastnických, komerčních a marketingových nebo nehmotných) k mezinárodním soutěžím bez jakéhokoli omezení FIFA, jejích národních členských federací a konfederací. Jeho článek 68 jim přiznává výlučnou pravomoc k povolování šíření obrazu, zvuku a informací o zápasech.
- 5 Oběma organizacím je svěřena **sankční nebo disciplinární pravomoc** ve vztahu ke klubům a hráčům, kteří se účastní fotbalových soutěží.

Struktura, cíle a fungování Evropské Superligy

- 6 European Superleague Company, S. L. (dále jen „ESLC“) je společnost s ručením omezeným, jejímiž společníky jsou následující zakládající fotbalové kluby: Real Madrid club de fútbol, Associazione Calcio Milán, Fútbol Club Barcelona, Club Atlético de Madrid, Manchester United Football Club, Football Club Internazionale de Milano S.P.A., Juventus Football club, The Liverpool Football Club and Athletic Grounds Limited, Tottenham Hotspur Football Club, Arsenal Football Club, Manchester City Football Club a Chelsea FC Plc.
- 7 ESLC je jediným vlastníkem Superligy a bude mateřskou společností:

- SL Sports Co S. L., společnosti pověřené dohledem a řízením běžného fungování Superligy ze sportovního a disciplinárního hlediska, a z hlediska finanční udržitelnosti;
 - SL MediaCo, společnosti odpovědné za dohled a řízení běžného fungování Superligy výlučně s ohledem na komercializaci a prodej audiovizuálních práv Superligy na světové úrovni;
 - SL CommercialCo, společnosti odpovědné za dohled a běžné řízení prodeje komerčních aktiv Superligy, které nejsou audiovizuálními právy.
- 8 Superliga má za cíl změnit se v první evropskou soutěž mimo UEFA, která by se měla konat s každoroční periodicitou a za účasti fotbalistů a klubů nejvyšší sportovní úrovně, a měla by zahrnovat stále členské kluby Superligy a další kluby, které získají kvalifikaci k tomu, aby mohly hrát v této soutěži. Tato soutěž by nebránila v účasti zúčastněných klubů v příslušných národních soutěžích a domácích ligách.
- 9 Dohoda akcionářů a investorů ze zakládajících klubů Superligy vytváří následující obchodní model:
- kluby uzavřou smlouvy o účasti se společnostmi Superligy a v nich bude upraveno, jak budou převedena práva klubů zúčastněných v Superlize na společnost SL MediaCo a jaká bude odměna, kterou obdrží kluby účastníci se Superligy;
 - společnosti SL SportsCo, SL MediaCo a SL CommercialCo uzavřou smlouvu o poskytování služeb, podle níž se společnost SL SportsCo ujme řízení sportovních a disciplinárních aspektů, jakož i finanční udržitelnosti Superligy;
 - prostřednictvím Grant Agreement pro infrastrukturu budou upraveny podmínky, za nichž zakládající kluby získají finanční částky, k nimž má přístup společnost SL MediaCo. Finanční prostředky pro Grant Agreement pro infrastrukturu jsou zajištěny závazkem získaným od společnosti JP Morgan AG dne 17. dubna 2021 k poskytnutí půjčky ve výši 3 983 000 000 EUR. Následně budou vydány dluhopisy na kapitálovém trhu za účelem, aby se investoři mohli podílet na financování Superligy;
 - společnost SL MediaCo bude řídit komercializaci a distribuci audiovizuálních práv Superligy prostřednictvím „Media Agreements“ a „Distribution Agreements“;
 - následně budou podepsány dohody o účasti mezi zakládajícími kluby a společnostmi Superligy a bude ustavena valná hromada ESLC, na niž bude dohodnuta přeměna ESLC na akciovou společnost.

- 10 Do této dohody akcionářů a investorů byly zahrnuty následující odkládací podmínky pro realizaci projektu Superligy (podmínky, na nichž závisí poskytnutí finančních prostředků, aby mohl být projekt realizován):
- uznání Superligy ze strany FIFA a/nebo UEFA jakožto nové soutěže slučitelné s jejich stanovami nebo alternativně;
 - získání právní ochrany ze strany soudů a/nebo správních orgánů, která umožní účast zakládajících klubů v Superlige takovou formou, že bude zachována jejich účast v příslušných národních ligách, soutěžích a turnajích.

Iniciativy obou stran před vznikem sporu

- 11 Zakládající kluby sdělily FIFA a UEFA, že založily novou profesionální fotbalovou soutěž.
- 12 Dne 21. ledna 2021 vydaly FIFA a UEFA prohlášení, v němž:
- vyjádřily nesouhlas s uznáním vytvoření Superligy;
 - varovaly, že kterýkoli hráč nebo klub, který se zúčastní takové soutěže, bude vyloučen ze soutěží organizovaných FIFA a regionálními konfederacemi;
 - uvedly, že všechny soutěže musí být organizovány nebo uznány příslušnou institucí.
- 13 Toto prohlášení bylo potvrzeno prostřednictvím nového prohlášení ze dne 18. dubna 2021, vydaného UEFA, Anglickou fotbalovou asociací a Premier League, Real Federación Española de Fútbol, La Liga, Federación Italiana de Fútbol a Lega Serie A. V tomto prohlášení je obsaženo nové upozornění na přijetí disciplinárních opatření ve vztahu k těm klubům a fotbalistům, kteří se budou účastnit vytvoření Superligy, a výslovně se zde oznamuje, že kluby budou vyřazeny z jakékoli další soutěže na domácí, evropské nebo světové úrovni, a jejich hráči budou moci být zbaveni možnosti reprezentovat své národní týmy. Přijetí těchto opatření by znamenalo neúspěch projektu Superligy a zrušení finančních závazků získaných od společnosti JP Morgan.
- 14 Asociace evropských profesionálních fotbalových lig zveřejnila sdělení o jednomyslné podpoře prohlášení FIFA a UEFA za účelem koordinace potřebných kroků k tomu, aby bylo zabráněno zahájení fungování nové soutěže, a k přijetí avizovaných disciplinárních opatření oznámených FIFA a UEFA ve vztahu k těm klubům a fotbalistům, kteří se zúčastní nové soutěže.

Předložení sporu předkládajícímu soudu a nařízení předběžných opatření

- 15 ESLC podala žalobu v řádném řízení proti UEFA a FIFA a žádost o vydání předběžných opatření bez předchozího vyslechnutí odpůrců.

16 ESLC konkrétně navrhuje, aby bylo určeno, že:

- UEFA a FIFA zneužívají svého dominantního postavení, čímž porušují článek 102 SFEU, tím, že si присvojily diskreční pravomoc zakázat alternativní soutěže, a uložily povinnost klubům a potenciálně Superlige převést práva na provozování soutěží, jichž se účastní;
- články 22, 67, 68, 79, 71, 72 a 73 stanov FIFA, článek 6 pravidel FIFA pro mezinárodní zápasy a články 49 a 51 stanov UEFA jsou neslučitelné s články 101 SFEU a/nebo 102 TFUE;
- UEFA a FIFA brání svobodné hospodářské soutěži na trhu tím, že ukládají neoprávněná a nepřiměřená omezení Superlige v rozporu s článkem 101 SFEU;
- obsah prohlášení vydaného FIFA a UEFA dne 21. ledna 2021 porušuje články 101 SFEU a 102 SFEU.

17 ESCL také požadovala, aby bylo FIFA a UEFA nařízeno, aby ukončily jednání narušující hospodářskou soutěž, která byla popsána výše, a aby jim bylo zakázáno je v budoucnu opakovat. Konkrétně žádala, aby:

- bylo FIFA a UEFA nařízeno zdržet se přijetí jakéhokoli opatření nebo kroků, a vydání jakéhokoli prohlášení nebo sdělení, které zabraňuje nebo ztěžuje přímo nebo nepřímo přípravu Superligy, zahájení a rozvoj Superligy a účast klubů a hráčů v ní;
- bylo FIFA a UEFA nařízeno, v případě nutnosti, přijmout jakékoli opatření nebo kroky, a vydat jakékoli prohlášení nebo sdělení, které přímo nebo nepřímo nebrání či neztěžuje přípravu Superligy, zahájení a rozvoj Superligy a účast klubů a hráčů v ní;
- bylo FIFA a UEFA zakázáno, aby přímo nebo prostřednictvím svých přidružených členů (včetně národních federací), konfederací, licencovaných klubů a národních či domácích lig, oznamovaly nebo vyhrožovaly přípravou, zahájením a/nebo přijetím jakýchkoli disciplinárních nebo sankčních opatření (nebo přímo či nepřímo naváděly nebo podporovaly, aby tato disciplinární nebo sankční opatření byla oznamována, bylo jimi vyhrožováno, byla připravována, iniciována a/nebo přijímána třetími osobami) proti klubům, vedení a zaměstnancům klubů a/nebo hráčům, kteří by se účastnili přípravy Superligy, a případně v ní soutěžili, a zejména, aby se zdržely přímo či nepřímo (prostřednictvím svých přidružených členů, konfederací, licencovaných klubů a národních či domácích lig) vyloučení takových klubů a/nebo hráčů z jakékoli mezinárodní nebo národní soutěže, jichž se tyto pravidelně účastní nebo splňují řádné předpoklady pro účast;
- bylo FIFA a UEFA nařízeno, aby prostřednictvím vlastních regulačních nástrojů, pokynů, rozhodnutí a nařízení —v e smyslu článku 52 stanov UEFA— a případně vyžadováním jejich splnění, pokud nebudou plněna nebo

dodržována, instruovaly své přidružené členy (včetně národních federací), konfederace, licencované kluby a národní či domácí ligy, aby řádně splnily příkazy a zákazy obsažené v předchozích odstavcích, a zejména je upozornily na skutečnost, že členové přidružení k FIFA nebo UEFA, konfederace, licencované kluby nebo národní či domácí ligy nemohou nesplnění stanov nebo pravidel (i) FIFA (ii) UEFA (iii) jejich přidružených členů (včetně národních federací) (iv) konfederací, nebo (v) národních či domácích lig, v souvislosti s přípravou, zahájením Superligy nebo účasti v ní, uvádět jako důvod k sankci, vyloučení, uplatňování nároků nebo jakéhokoli obdobného opatření proti klubům, jeho vedení a zaměstnancům klubů a/nebo hráčům v mezinárodních či národních soutěžích.

- 18 Nakonec ESLC požadovala, aby FIFA a UEFA okamžitě odstranily všechny důsledky protisoutěžních jednání popsanych v předchozích odstavcích, které vznikly před zahájením nebo v průběhu tohoto řízení.
- 19 Předkládající soud prohlásil dne 19. dubna 2021 žalobu za přípustnou a usnesením ze dne 20. dubna 2021 vydal *inaudita parte* předběžná opatření, která zůstanou v platnosti v průběhu hlavního řízení, a která jsou shodná s návrhovými žádáními ESLC, jež jsou obsažena v předchozích bodech 17 až 18.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 20 Předkládací usnesení neobsahuje výslovná tvrzení stran, ačkoli postoj ESLC vyplývá z návrhových žádání obsažených v předchozích bodech 16 až 18.

Stručné shrnutí odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžných otázkách

K existenci monopolu, který je v rozporu s normami na ochranu hospodářské soutěže

- 21 Předkládající soud konstatuje existenci nepřímých důkazů o existenci monopolu FIFA a UEFA, co se týče organizování a povolování mezinárodních soutěží.
- 22 Zaprvé zdůrazňuje, že FIFA a UEFA mají 100 % podíl na trhu, co se týče organizování mezinárodních fotbalových soutěží, a mají proto monopolní postavení. Rozsudek Soudu prvního stupně (nyní Tribunál) ze dne 6. října 1994 (věc T-83/91 Tetrapak) stanovil ve svém bodě 109, že držba 90 % podílu na trhu „staví žalobce do takového postavení na trhu, že se z něj stává nevyhnutelný smluvní partner [...] a zaručuje mu nezávislost v jednání, která je charakteristická pro dominantní postavení. Proto Komise správně dospěla k závěru, že takové podíly na trhu představují samy o sobě při neexistenci výjimečných okolností důkaz o existenci dominantního postavení“.
- 23 Dále zdůrazňuje, že FIFA a UEFA organizují a využívají formou monopolu trh související s organizací fotbalových soutěží již desítky let, jelikož schvalují

veškerá pravidla, která se na tyto soutěže uplatňují, a přisvojují si sankční a disciplinární pravomoc ve vztahu ke klubům a hráčům, kteří se účastní těchto fotbalových soutěží, přičemž v současnosti neexistuje žádný soutěžitel na relevantním trhu organizování a provozování fotbalových soutěží. V této souvislosti zmiňuje rozsudek Tribunálu ze dne 26. ledna 2005, Piau v. Komise (T-193/02, EU:T:2005:22), v jehož bodě 114 bylo stanoveno, že „z důvodu závazného charakteru pravidel pro národní asociace, které jsou členy FIFA, a kluby, které sdružují, se tyto entity jeví jako trvale propojeny, pokud jde o jejich chování prostřednictvím pravidel, která přijímají a proti kterým se ostatní subjekty (hráči a agenti hráčů) nemohou postavit, aniž by jim nehrozily sankce, které mohou vést, zvláště pro agenty hráčů, k jejich vyloučení z trhu. Tato situace tedy charakterizuje ve smyslu judikatury uvedené v bodech 110 a 111 výše kolektivní dominantní postavení klubů na trhu poskytování služeb agenty hráčů, neboť kluby prostřednictvím předpisů, se kterými souhlasí, ukládají podmínky, za kterých se uskutečňuje poskytování dotčených služeb“.

- 24 Podle předkládajícího soudu stanoví FIFA a UEFA a použití sankcí a zákazů, které z nich přímo vyplývají, představují nepřekonatelnou překážku pro vstup nových soutěžitelů na evropský trh mezinárodních soutěží fotbalových klubů a prodej práv spojených s těmito soutěžemi, tedy aktivity, které nejsou zaměnitelné, nýbrž mají spíše funkčně doplňkový charakter, tak, jak je to uvedeno v rozsudku Tribunálu ze dne 1. července 2008, MOTOE, C-49/07, EU:C:2008:376, v jeho odstavci 33. Zdůrazňuje zejména to, že:

- oprávnění, která mají FIFA a UEFA k povolování mezinárodních zápasů a soutěží, není podřízeno žádnému omezení ani objektivnímu a transparentnímu postupu, nýbrž je v diskreční pravomoci dvou soukromých subjektů, které v důsledku monopolu v oblasti organizování soutěží a výlučného nakládání s hospodářskými zisky plynoucími z těchto sportovních soutěží, mají jasný zájem tato povolení odmítat. Tato povolení rovněž nejsou podřízena důvodům veřejného zájmu nebo maximálním lhůtám, v nichž se k nim FIFA a UEFA mají vyjádřit. Toto oprávnění neodpovídá požadavkům na právní jistotu, může omezit svobodnou hospodářskou soutěž a může být v rozporu s rozsudkem ze dne 22. ledna 2002, Canal Satélite Digital, C-390/99, EU:C:2002:34, v jehož bodě 35 se uvádí, že režim předchozích správních povolení nemůže odůvodnit jednání vnitrostátních orgánů na základě libovůle, která zbavují pravidla Společenství účinku, a to zejména v souvislosti se základními svobodami, které jsou předmětem původního řízení [...]. K tomu, aby byl režim předchozích správních povolení odůvodněný, i když zavádí výjimky z těchto základních svobod, musí být tedy v každém případě založen na objektivních nediskriminačních kritériích, která jsou předem známa, tak, aby byly stanoveny meze výkonu pravomocí vnitrostátních orgánů za tím účelem, aby nemohly být vykonávány na základě libovůle. Také v tomto kontextu předkládající soud zmiňuje rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020, International Skating Union v. Komise, T-93/18, EU:T:2020:610, jenž ve svém bodě 70 připomíná, že pokud právní úprava svěruje právnické osobě, která sama organizuje a obchodně využívá závody, pravomoc určovat osoby oprávněné organizovat

uvedené závody, jakož i stanovovat podmínky, za kterých jsou tyto závody organizovány, poskytuje tomuto subjektu zjevnou výhodu oproti jejím konkurentům. Takové právo tedy může podnik, který jím disponuje, vést k tomu, že zabráni přístupu ostatních subjektů na dotčený trh. Výkon této regulační funkce by tedy měl podléhat omezením, povinnostem nebo kontrole, aby se zabránilo tomu, že by dotčená právnická osoba mohla narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodní závody, které organizuje, nebo závody, jejichž organizace se účastní, a rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2008, MOTOE, C-49/07, EU:C:2008:376, který ve svém bodě 51 uvádí, že takový systém nenarušené hospodářské soutěže, jaký je upraven ve Smlouvě, totiž může být zaručen, pouze pokud je zabezpečena rovnost příležitostí mezi jednotlivými hospodářskými subjekty. Přiznat takové právnické osobě, jako je ELPA, která sama organizuje a komerčně využívá motocyklové závody, úkol vydávat příslušnému správnímu orgánu souhlasné stanovisko k žádostem o povolení předloženým za účelem organizace takových závodů, *de facto* znamená přiznat jí pravomoc určovat osoby oprávněné organizovat uvedené závody, jakož i stanovit podmínky, za kterých jsou tyto závody organizovány, a tak této jednotce přiznat zřejmé zvýhodnění oproti jejím soutěžitelům [...]. Takové právo tedy může podnik, který jím disponuje, vést k tomu, že zabráni přístupu ostatních subjektů na dotčený trh. Tato situace nerovných podmínek hospodářské soutěže je krom toho zvýrazněna skutečností, potvrzenou na jednání před Soudním dvorem, že jestliže ELPA organizuje či se účastní organizace motocyklových závodů, nemusí získat žádné souhlasné stanovisko k tomu, aby mu příslušný správní orgán poskytl požadované povolení.

- sankce, jejichž uložení FIFA a UEFA hrozí, by zabránily klubům a hráčům, kteří se budou účastnit Superligy, v účasti na nadcházejících mezinárodních soutěžích (Mistrovství Evropy v červenci 2021, Olympijské hry v červenci 2021 a Mistrovství světa ve fotbalu v roce 2022). Tyto sankce nejsou přiměřené, vyvolávají jasný odrazující účinek od organizování fotbalových soutěží potenciálními konkurenty a představují *de facto* uložení neodůvodněných a nepřiměřených omezení, která způsobují ve svém důsledku omezení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

- 25 Kromě poukázání na zmíněné indicie o monopolu na organizování mezinárodních soutěží předkládající soud zdůrazňuje, že od tohoto monopolu se odvíjejí významné hospodářské důsledky, neboť článek 67 stanov FIFA stanoví, že FIFA, její členské federace a konfederace jsou původními vlastníky práv k soutěžím, včetně majetkových práv, práv k audiovizuálním záznamům a vysílání, multimediálních, propagačních a marketingových práv, jakož i nehmotných práv k ochranným známkám a autorských práv. Článek 68 stanov FIFA navíc svěřuje FIFA, federacím a konfederacím výlučnou pravomoc k povolování distribuce těchto užívacích práv. Přiznání těchto hospodářských práv je absolutní a bez jakéhokoli časového omezení.

- 26 Toto přiznání hospodářských práv, které s sebou nese povinnost klubů převést komerční práva ke sportovním soutěžím, jejichž jsou účastníky, společně s výše popsanou disciplinární a organizační pravomocí, poskytují FIFA a UEFA dominantní postavení, u něhož existují indicie o jeho zneužití, neboť je částečně a neodůvodněně omezena možnost, aby potenciální konkurenti, jako jsou fotbalové kluby, mohli organizovat alternativní fotbalové turnaje mimo FIFA a UEFA, a mohli taktéž využívat z toho vyplývající hospodářská práva.
- 27 Předkládající soud zdůrazňuje, že výše popsaná situace vznikla z důvodu existence dohody dvou soukromých subjektů, která umožňuje koordinaci jednání směřujících k určování podmínek organizování mezinárodních fotbalových soutěží a komercializace hospodářských práv, která z nich vyplývají, což je v rozporu se zákazem stanoveným v článku 101 SFEU. Uvádí také, že dohoda má zjevný dopad na hospodářskou soutěž na relevantním trhu v tom smyslu, jak jej stanoví článek 101 SFEU a může ovlivnit obchod mezi členskými státy. Připomíná v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 30. června 1966, LTM (56/65, EU:C:1966:38), který na jeho straně 170 uvádí, že k tomu, aby byl splněn požadavek narušení obchodu, musí být možné předvídat s dostatečnou mírou pravděpodobnosti, na základě souhrnu objektivních právních nebo skutkových okolností, že dohoda, o níž se jedná, může mít přímý nebo nepřímý vliv, skutečný nebo potenciální, na obchod mezi členskými státy, a ze dne 16. července 2015, ING Pensii, C-172/14, EU:C:2015:484, který ve svém bodě 31 uvádí, že pokud jde o pojem „omezení z hlediska účelu“, je třeba uvést, že určité druhy koordinace mezi podniky ze své povahy vykazují dostatečný stupeň škodlivosti ve vztahu k řádnému fungování obvyklé hospodářské soutěže, aby bylo možné mít za to, že přezkum jejich důsledků není nutný. V tomto smyslu předkládající soud odkazuje na bod 33 tohoto rozsudku, v němž se uvádí, že při posuzování, zda dohoda mezi podniky nebo rozhodnutí sdružení podniků vykazuje tyto charakteristiky, je třeba se soustředit zejména na obsah jejich ustanovení, na cíle, kterých má dosáhnout, jakož i na hospodářský a právní kontext, do kterého spadá. V rámci posuzování tohoto kontextu je rovněž třeba zohlednit povahu dotčeného zboží nebo služeb, jakož i skutečné podmínky fungování a strukturu dotčeného trhu nebo trhů. V tomto kontextu také cituje rozsudek Soudního dvora ze dne 20. listopadu 2008, Beef Industry Development Society a Barry Brothers, C-209/07, EU:C:2008:643, v jehož bodě 21 se uvádí, že aby se určilo, zda dohoda spadá pod zákaz uvedený v čl. 81 odst. 1 ES (nyní článek 101 SFEU), je totiž třeba se soustředit na znění jejich ustanovení a na objektivní cíle, kterých má dosáhnout. V tomto ohledu i za předpokladu, že by se prokázalo, že strany dohody jednaly bez jakéhokoliv subjektivního úmyslu omezit hospodářskou soutěž, ale s cílem napravit účinky krize odvětví, nejsou takové úvahy pro účely použití uvedeného ustanovení relevantní. Dohodu lze totiž považovat za dohodu s omezujícím cílem i tehdy, pokud omezení hospodářské soutěže není jejím jediným účelem, ale sleduje také jiné legitimní cíle.

K porušení základních svobod

28 Disciplinární opatření oznámená FIFA a UEFA by mohla vyvolat také porušení svobod Společenství, konkrétně:

- volného pohybu služeb upraveného v článku 56 SFEU zabráněním poskytování služeb ESLC;
- volného pohybu pracovníků uznaného článkem 45 SFEU tím, že brání hráčům v poskytování jejich služeb prostřednictvím účasti v Evropské Superlize. Předkládající soud v této souvislosti připomíná rozsudek Soudního dvora ze dne 15. prosince 1995, Bosman, C-415/93, EU:C:1995:463, v jehož bodě 96 se stanoví, že ustanovení, která brání nebo odrazují státního příslušníka členského státu od toho, aby opustil svou zemi původu za účelem výkonu svého práva na volný pohyb, představují překážky této svobody, i když se uplatňují nezávisle na státní příslušnosti dotčených pracovníků;
- svobody usazování podle článku 49 SFEU tím, že brání založení tří společností, které by byly příslušné k řízení ESLC a dohledu nad ní;
- volného pohybu kapitálu a plateb stanoveného v článku 63 SFEU tím, že brání tomu, aby byly uvnitř Společenství uskutečněny převody plateb a kapitálu spojené s projektem Evropské Superligy.